

Núm. de Protocol: AD-0127-3/05
TSA: 20/06

S E N T È N C I A NÚM. 72-2006

PARTS:

Apel·lant: M.V.V. i J. M.B.
Representant: C.S.M.
Advocat: B.P.

Apel·lada: GOVERN
Representant: S.G.
Advocat : C.M.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : M.I. Sr. Bernard Plagnet

Magistrats: M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià
M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 25 d'octubre de 2006

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número AD-0127-3/05.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Lluís Saura Lluvià** el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- Mitjançant un escrit presentat al Govern d'Andorra el 18 d'abril de 2005, els srs. M.V.V. i J.M.B. van sol·licitar la reparació dels danys ocasionats a l'explotació agropecuària del primer pels porcs senglars, petició que va ser desestimada per silenci administratiu.

Interposat el corresponent recurs administratiu fou desestimat també per silenci i, presentada demanda jurisdiccional, la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, en la sentència número 2006-12, de 10 de febrer de 2006, la desestima en no concórrer cap dels supòsits de responsabilitat administrativa previstos en el Codi de l'Administració.

2.- La representació dels demandants interposa un recurs d'apel·lació argumentant que la finca on es desenvolupa l'activitat agropecuària forma part del vedat de caça d'Enclar i que la població de porcs senglars s'ha triplicat en trenta anys, la qual cosa demostra que les mesures adoptades per l'Administració no so són suficients; afegeix, que els danys s'han produït tant a la producció com a les finques.

3.- La representació del Govern contesta l'apel·lació indicant que l'Administració responsable ha dut a terme en tot moment les actuacions legalment previstes en el vedat d'Enclar, per la qual cosa no hi ha cap falta de servei, i que en qualsevol cas els danys no són demostrats i el dret a reclamar l'indemnització, si existien aquells, ha prescrit.

4.- El dia 28 de juny de 2006 ha tingut lloc la celebració de la vista oral, en la que les parts han pogut fer les manifestacions més adients als seus interessos respectius, quedant tot seguit les actuacions vistes per a deliberar i decidir.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- L'explotació agropecuària del que el Sr. Visent és propietari i el Sr. Majoral mitger, se situa a Aixàs, es troba inclosa en el vedat de caça

d'Enclar i esporàdicament hi fan acte de presència porcs senglars, ocasionant danys tant als prats de farratge com als talussos i les parets de pedra seca.

La qüestió jurídica que es discuteix en aquest litigi és si dels danys que ocasionen els porcs senglars en finques i activitats particulars incloses en un vedat de caça n'ha de respondre o no l'Administració que el gestiona, i això s'ha d'analitzar (i) tant des de la perspectiva sectorial de la legislació de caça com (ii) des de la pròpia i general de la responsabilitat administrativa

(i) En els vedats de caça, i de conformitat a allò establert a l'article 13.2 de la Llei de caça de 13 d'abril de 2000, s'hi prohibeix tota acció de caça, llevat de les captures autoritzades en aplicació dels plans de gestió dels vedats de caça i en coherència amb els plans de caça de cada espècie (article 13.4) prohibició que també s'estableix en els successius reglaments de funcionament i gestió dels vedats de caça (article 1). Aquests reglaments consideren el porc senglar (*sus scrofa*) com espècie que pot causar danys a les activitats agrícoles, forestals o a la flora i, en general, als vedats de caça i per aquesta raó preveuen diferents mesures de regulació de la seva població: batudes organitzades amb gossos, tirs nocturns acompanyats i operacions puntuals (article 39).

Els vedats de caça constitueixen, per tant, una forma d'intervenció administrativa en l'equilibri de la fauna d'un territori que per específica previsió de l'Exposició de motius de la Llei dels vedats de caça de 13 d'abril de 2000 busca la coexistència entre la gestió cinegètica de les espècies salvatges i totes les activitats que s'hi puguin desenvolupar, així com el respecte als drets de la propietat privada.

Més específicament, i en relació als danys causats per aquestes espècies, l'article 38 de la Llei de caça indica que "Els danys causats a activitats agrícoles o forestals pel porc senglar s'han de comunicar al Departament de Patrimoni Natural", amb la finalitat de desplegar les activitats abans esmentades (article 40).

Tanmateix, el que la previsió sectorial de la llei de caça davant danys causats pels porcs senglars se cenneixi a activitats directament encaminades a desplaçar-los o eliminar-los no tanca el cercle de responsabilitat administrativa, doncs, admetent-se explícitament que els porcs senglars causen danys, reconeixent-se la necessitat de respectar els drets de la propietat privada i tractant-se d'una activitat controlada per

l'Administració, és la mateixa legislació sectorial la que porta a la conclusió de que l'Administració té l'obligació d'assumir les conseqüències danyoses derivades de la presència dels animals dels que en tutela la població.

(ii) Si analitzem la qüestió exposada des dels principis del Codi de l'Administració, és evident que en el cas no hi ha hagut una falta de servei perquè com s'ha demostrat sobradament mitjançant la documentació que forma part de l'expedient administratiu el Departament de Medi Ambient ha realitzat nombroses batudes en el Vedat d'Enclar, responnent als requeriments dels interessats i dels afectats i seguint els plans d'actuació establerts.

Ara bé, l'article 59.2 del Codi considera causa de responsabilitat administrativa "el risc anormal originat per la realització d'activitats administratives que exposin un o uns administrats a un perill particular i excepcional, àdhuc si aquelles activitats es portaven a terme en interès general". És evident que la inclusió d'una propietat en un vedat de caça on no s'hi pot realitzar activitat cinegètica imposa als propietaris una limitació de les facultats pròpies del domini perquè no se'ls permet cap reacció individual o col·lectiva directa davant les ingerències dels porcs senglars ja que això correspon a l'Administració que n'assumeix la responsabilitat amb els instruments als que ens hem referit anteriorment. Per tant, se'ls exposa a un risc, ben cert i excepcional, de patir danys en la seva propietat; i si bé és cert que el precepte vincula la responsabilitat administrativa a la "realització d'activitats" administratives, i per tant hom podria pensar que si no hi ha una actuació positiva i físicament palesada de l'Administració no hi hauria d'haver responsabilitat, la recta interpretació del precepte inclou en la realització d'activitats la de control de la fauna en els vedats de caça, i més quan aquest control es duu a terme a partir de tècniques específiques i actives predeterminades en la normativa d'aplicació.

Per tant, existeix una responsabilitat administrativa que conforme a allò disposat en l'article 58 segon paràgraf del Codi de l'Administració, dóna dret als propietaris de terrenys o titulars d'activitats inclosos en un vedat de caça a demanar la reparació dels danys ocasionats pels porcs senglars.

Tercer.- L'article 60 del Codi de l'Administració diu que la indemnització ha de cobrir exactament el perjudici causat i no ha de produir un enriquiment injust. Per tant, només seran reparables els danys efectius en les propietats, no les actuacions materials ordenades a evitar-los o minimitzar-los en el futur.

Tot i que els demandants no han presentat factures per les actuacions de reparació d'allò malmès per l'acció dels porcs senglars, resulta rellevant l'informe de l'Enginyer de Monts Sr. E.T., aportat pels demandants, on explica i detalla els danys i les actuacions a realitzar, informe que cal analitzar a la llum del que s'ha dit en el paràgraf anterior.

Pel que fa als danys directes a la producció farratgera i als peixeders, la reparació es limita a un laboreig manual del terreny i la posterior sembra d'espècies herbàcies i treball complementari, que valora en 3.000 €.

L'informe assenyalava uns danys que qualifica d'estructurals, que requereix la reconstrucció del talús existent en els trams més afectats i reconstitució de les parets de pedra seca, i compte tingut que la complexitat d'aquesta restauració, de la que en fa dos propostes alternatives, no es pot quantificar ara, correspondrà reconèixer el dret a fer la restauració dels danys estructurals fixant, no obstant, la seva quantificació en execució de sentència.

Quart.- La representació del Govern fa valer, en aquesta segona instància al impugnar el recurs d'apel·lació, l'excepció de prescripció de l'acció de responsabilitat administrativa (article 61 del Codi de l'Administració) en no constar que els danys siguin ocasionats en el termini de l'any anterior a la reclamació administrativa que va tenir lloc el 19 d'abril de 2005, però amb independència de que aquesta excepció no es va fer valer en via administrativa perquè les peticions dels demandants van ser desestimades per silenci administratiu, no hi ha cap raó per situar els danys a períodes anteriors al 19 d'abril de 2004, per la qual cosa no procedeix estimar l'excepció.

Cinquè.- No s'aprecien circumstàncies que determinin un especial pronunciament sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

1. Estimar en part el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal dels Srs. M.V.V. i J.M.B.contra la sentència número 2006-

12, de 10 de febrer de 2006 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, que es revoca, i amb estimació parcial de al demanda, declarar l'existència de responsabilitat administrativa pels danys estructurals ocasionats a les propietats fixant, no obstant, la seva quantificació en execució de sentència i de conformitat a allò exposat en el fonament de Dret tercer d'aquesta sentència, i pels danys directes a la producció farratgera i als peixeders, es fixa la quantitat de 3.000 €

2. Desestimar l'excepció de prescripció de l'acció adduïda per la representació del Govern en l'escrit d'impugnació de l'apel·lació.
3. No fer cap pronunciament sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.